

til kommunekontrollerede Aktieselskaber og kooperative Foreninger og kunde udgøre indtil 30 pCt. af Byggeomkostningerne. Det var en *Betingelse, at* Kommunen sørgede for Fremskaffelse af Byggegrunden, enten som Gave eller ved at udleje denne i 50 Aar mod en lav Afgift, og *at* Kommunen selv ydede et Laan svarende til 15 pCt. af Byggesummen.

Laanene var *rentefri og afdragsfri i 10 Aar. Efter 10 Aars Forløb* beregnes, hvor stor en Del af den skete Kapitalanbringelse, der maa anses for ufrugtbar, og $\frac{2}{3}$ af dette Beløb *afskrives paa Laanet* fra Staten, $\frac{1}{3}$ paa Laanet fra Kommunerne. Resten af Laanet forrentes med højst 3 pCt. og tilbagebetales i Løbet af 20 Aar.

Husene skal bygges til at vare i mindst 50 Aar, og Kommunerne har Ret til at fastsætte Huslejen i de første 10 Aar.

Ved *Lov af 3. Maj 1922* skete her en Udvidelse af den offentlige Støtte af Boligbyggeriet.

Laanene kan nu ogsaa ydes til private, der bygger Huse til *sig selv*, dog kun med 20 pCt. af Byggeomkostningerne, og Kommunelaanet skal da kun være paa 10 pCt., og der kan ydes Laan til alle Huse, der ikke har over 100 m² Gulvflade, uanset Værelsernes Antal.

Endvidere kan der nu desuden *ydes* Laan, der skal afdrages i 36 Aar, de saakaldte *Amortiseringslaan*. Disse Laan kan udgøre *indtil 20 pCt.* af Byggeomkostningerne og *forrentes med 5 pCt. p. a.*; de maa i Forbindelse med foranstaaende Prioriteter ikke overstige 50 pCt. af Bygningens Værdi.

Laanene kan ydes, uden at der fra Kommunerne Side gives nogen yderligere Støtte. For saavel Understøttelseslaanene som Amortiseringslaanene skal Kommunerne yde Kaution.

Loven af *9. Februar 1923* forlænger disse Bestemmelers Gyldighed og sætter den foran omtalte Laanegrænse for Amortiseringslaanene op til 60 pCt. i de Tilfælde, hvor der ikke er ydet anden Hjælp end Amortiseringslaanet eller den samlede Statsstøtte er meget lille, og Laanene bliver gjort rente- og afdragsfri det første Aar.

I 1924 mente man at kunne indskrænke den offentlige Støtte noget, og *Loven af 17. Januar 1924* bestemmer, at der nu *kun* skal ydes *Amortiseringslaan*.

Laanene, der ligesom hidtil kan bevilges til Kommuner, kommunekontrollerede Aktieselskaber og Foreninger og private, der bygger for sig selv, kan bevilges med højst 25 pCt. af Byggeomkostningerne, hvis Kommunen for sit Vedkommende bevilger »langvarigt Laan» paa ikke under 20 Aar, med Prioritet efter Statslaanet og paa indtil $\frac{3}{5}$ af Statens Laan, eller med højst 20 pCt., hvis Kommunen garanterer andet Laan af samme Størrelse som Statslaanet. Amortiseringslaan kan bevilges Kommunen indenfor 65 pCt. af Ejendommens Værdi.

Laanene forrentes med 5 pCt. p. a., aarlig Ydelse 6 pCt.

Viser det sig ved Vurderinger, som skal afholdes 10 og 20 Aar efter Laanets Ydelse, at der har fundet *Nedgang i Byggepriserne* Sted, *nedsættes den aarlige Ydelse af Renten* med $\frac{1}{2}$ pCt. for hver fulde 10 pCt., Byggeomkostningerne er faldet i Forhold til de ved Bygningens Opførelse gældende.

Der findes særlige Bestemmelser om, at der af de til Udlaan bevilgede Midler skal anvendes visse Beløb til Laan til lavere lønnede Statstjenestemænd og til Forbedring af Jordbrugsarbejderes Boligforhold.

England.

1. Huslejereregulering.

I 1915 vedtoges i England en Lov mod Forhøjelse af Husleje og Renter af Obligationer i Beboelsesejendomme, hvilken Lov senere blev forlænget, indtil *Loven af 2. Juli 1920* traadte i Kraft, som foruden at forlænge de tidligere eksisterende Bestemmelser indførte betydelige Udvidelser af og Forandringer i Lovens Virkeomraade. Denne Lov er med forskellige Ændringer, for hvilke der nedenfor vil blive gjort Rede, stadig gældende i England; Loven fastsætter Grænser for Forhøjelse af saavel Huslejen som Renter af Prioritetslaan; dens Hovedindhold er følgende: